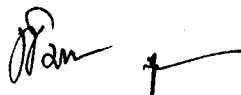
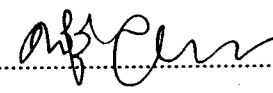
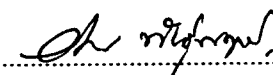

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตร
วัย 1-5 ปี ที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางสาวธิดารัตน์ เอกศิรินิมิตร
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมภา สุตรา)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ดำรงณี จงอุดมการณ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิลาวัณย์ พันธุ์พุกภัย)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ มารดาของผู้ป่วยเด็กวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืดที่มีความรุนแรงของโรคในระดับปานกลาง ไม่มีภาวะแทรกซ้อนจากโรคปอดแฟบ โรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง โรคหัวใจ และนำบุตรมารับการรักษาที่คลินิกเด็กโรคหอบหืด โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 56 คน กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะตามประชากรที่กำหนด ทำการสุ่มตัวอย่างเข้าสู่กลุ่ม (Random assignment) ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเพื่อกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ประกอบด้วยกลุ่มทดลอง 27 คน และกลุ่มควบคุม 29 คน กลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่ได้รับการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง และได้รับการทำกลุ่มครบทั้ง 3 ครั้งโดยมีการได้รับคู่มือการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด ส่วนกลุ่มควบคุม คือกลุ่มที่ไม่ได้รับการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด มีการหาคุณภาพเครื่องมือโดยมีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และการตรวจสอบความเที่ยงโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดพฤติกรรมในการดูแลเท่ากับ 0.87 การเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 (Pre-test) จากนั้นให้กลุ่มทดลองเข้ารับการทำการกลุ่มช่วยเหลือตนเอง 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ ได้ทำการรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 (Post-test) ส่วนกลุ่มควบคุม เริ่มโดยเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 (Pre-test) และรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 (Post-test) ในอีก 4 สัปดาห์ต่อมา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

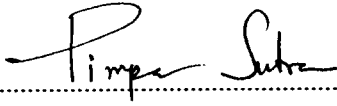
ผลการวิจัย

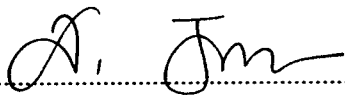
1. หลังการทดลองมารดากลุ่มที่ได้รับการทำการกลุ่มช่วยเหลือตนเองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด สูงกว่ามารดากลุ่มที่ไม่ได้รับการทำการกลุ่มช่วยเหลือตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. หลังการทดลองมารดากลุ่มที่ได้รับการทำการกลุ่มช่วยเหลือตนเองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืดสูงกว่าก่อนเข้าทำการกลุ่มช่วยเหลือตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. มารดากลุ่มที่ไม่ได้รับการทำการกลุ่มช่วยเหลือตนเอง มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด ไม่แตกต่างกันจากการวัดในระยะเวลาห่างกัน 4 สัปดาห์

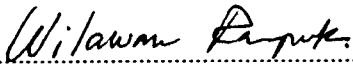
THESIS TITLE : THE EFFECT OF SELF-HELP GROUP ON SELF-CARE ACTIONS
IN MOTHERS OF 1 TO 5 YEARS OLD CHILDREN WITH
ASTHMA DISEASE

AUTHOR : MISS THIDARAT AKSIRINIMIT

THESIS ADVISORY COMMITTEE :

.....Chairman
(ASSISTANT PROFESSOR PIMPA SUTRA)

.....Member
(ASSOCIATE PROFESSOR DARUNEE JONGUDOMKARN)

.....Member
(ASSOCIATE PROFESSOR WILAWAN PANPURK)

ABSTRACT

This study is a quasi-experimental research. The purpose of the study was to determine the effects of a self-help group on self-care actions in mothers of 1 to 5 years old children with asthma disease. The samples were the mothers of 1 to 5 years old children with moderate asthma disease without complication from atelactasis, chronic bronchitis and heart disease who accompanied their children to the pediatric asthma disease clinic of Khon Kaen Hospital, Khon Kaen Province. The 56 samples were drawn by the criteria stated above. Simple random sampling technique was applied in the process of random assignment by drawing lots. The first 27 subjects were assigned to be an experimental group and the next 29 subjects were assigned to be a control group. The experimental group was assigned to participate in a self-help group 3 times and received a guideline of self-care actions while the control group did not participate in a self-help group nor did they receive the guideline. The instruments utilized in this study were the questionnaires. The quality of the questionnaires was

determined by Cronbach's alpha coefficient which showed 0.87 reliability. In the experimental group after the pre-test, the participants received the self-help group 3 times at weekly interval. The post-test was done a week later. In the control group, the pre-test and post-test were separated by a four week interval. The data was analyzed by using frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, paired t-test and unpaired t-test.

The results were as follow :

1. After the experiment, The mean score on self-care actions of the experimental group was significantly higher than the control group ($p < .01$).
2. After the experiment, The mean score on self-care actions of the experimental group was significantly higher than before they entered the self-help group ($p < .01$).
3. For the control group, The mean score on self-care actions showed no significant difference within four week interval.